

Otkrili vanjsku politiku

Da nije neosudenog ratnog huškača i zločinca **Vojslava Šešelja**, tko zna kad bismo otkrili da je i vanjska politika u opisu poslova aktualnog nam premijera. Naime, Šešeljevi povratnički početnički govori, kojima je dokazao da nikakve pouke nije izvukao u scheveningenskom pritvoru, očito su i premijera **Zorana Milanovića** podsjetili kako mu nitko ne brani baviti se i vanjskom politikom.

Ma, 'ko će u Beograd

I tako smo u svega nekoliko dana od Milanovića čuli seriju izjava s vanjskopolitičkim predznakom, a poznata premijerova ironija je ovoga puta, za promjenu, adresirana na adresu službenog Beograda.

Zbog tvrdoglave nevoljkosti tamošnjih vlasti u distanciranju od Šešeljeve politike, Milanović je naposljetku najavio da 16. prosinca neće otputovati u Beograd, na samit predsjednika vlada država srednje i istočne Europe te Kine.

Štoviše, izjavio je i kako je "na prva dva sastanka čelnika srednje i istočne Europe s kineskim premijerom u Varšavi i Bukureštu išao iz pristojnosti". Dakle, ispada da mu je Šešelj zapravo dobro došao, da se ne mora izvan radnog vremena miješati u vlastite dužnosti, iako je Vlada tobože u stalnoj potrazi za investitorima!

No, Šešelj je idealan povod za eskiviranje skupa koji premijeru očito nije posebno napet, ali i za pridobivanje političkih poena jer kritike vezane uz puštanje četničkog vojvode nailaze i na odobravanje ovdašnje desnice (kojoj se razumijevanje pojma vanjske politike najčešće i svodi na zatezanje odnosa sa susjedima), ali i dobrog dijela ljevice, kojoj ovakve teme dodu nešto poput periodičkih treniranja državotvornosti, kao ono kad se recimo svi ujedine u osudama izjava **Emira Kusturice**, valjda kad se požele da i njih netko tapše po ramenu u kvartovskom kafiću.

Sklanjanje pod kišobran NATO-a

Uostalom, bilo je u posljednje vrijeme i drugih povoda za reagiranje, izravno ili neizravno vezanih uz Srbiju. Prvo je, prije nekih mjesec dana, EU ukinuo sankcije protiv **Slobodana Miloševića**, što znači "odmrzavanje" njegove i imovine članova obitelji, pa je prije održana zajednička vojna vježba Rusije i Srbije kod Srijemske Mitrovice, niti 30 kilometara od granice s Hrvatskom i EU-om.

U međuvremenu se Haaški sud odlučio na puštanje Šešelja što, istina, nije izazvalo neki val oduševljenja u Srbiji, ali je očekivano uznemirilo duhove u tzv. regiji.

No, tek nakon što je eurozastupnik **Andrej Plenković** inicirao donošenje rezolucije Europskog parlamenta kojom se osuđuje Šešeljeva ratnohuškačka retorika, i premijer Milanović živo se zainteresirao za ovu temu!

To ide u prilog kritikama koje kažu da Vlada vodi prilično pasivnu vanjsku politiku, s premalo inicijative, pri čemu se očito više oslanjamo na rutiniranost sustava kao što je NATO ili sami EU.

Uostalom, da se Amerikanci, ponukani širenjem ruskih interesnih sfera u Srbiju i Republiku Srpsku, nisu opet naglo zainteresirali za ovaj dio svijeta, pitanje je i kad bi se o nama govorilo kao o "potencijalnom energetskom središtu regije", što smo mogli čuti od američkog potpredsjednika **Joea Bidena**. Budimo iskreni, naša je Vlada za to zaslužna koliko i srbijanska za puštanje Šešelja.